

מבוא למדעי המחשב מתקדם**תרגיל 1**

מועד הגשה: 17.3.2016 בשעה 23:50

הוראות הגשה:

1. הגשה באופן עצמאי בלבד. הגשה בקבוצות תוביל לציון 0 בעבודה.
2. אין לשתף או להעתיק את העבודה או חלקים ממנה. עבירה על הוראה זו תוביל לציון 0 בעבודה.
3. הגשה דרך מערכת מודול בלבד. שום עבודה לא מתקבלת במייל!
4. תשובה לכל שאלה מעשית צריכה לכלול 3 קבצים: 2 קבצי cpp (אחד למחלקה ואחד ל-main) וקובץ h. בנוסף, קובץ word או PDF עבור השאלה התאורטית. סה"כ 10 קבצים. להגיש קובץ אחד בפורמט RAR או ZIP המכיל את כל הקבצים של כל השאלות.
5. **שאלות ובקשות בקשר לעבודה להפנות אך ורק למרצה האחראי לתרגיל, דוד, במייל: davidt@sce.ac.il**

שאלה 1: (30 נקודות)

נתונה ההגדרה:

```
enum state {X_win, O_win, draw, not_finished};
```

כתוב מחלקה **TicTacToe** המממשת משחק איקס מיקס דריקס. המחלקה מכילה את המשתנים הבאים:

- **board** מטריצה בגודל 3*3 של מטיפוס char, המתארת את לוח המשחק.
- **turn** משתנה הקובע תורו של איזה שחקן לשחק כעת. שחקן X משחק ראשון.
- **game_over** משתנה בוליאני המאותחל ל-true. הופך ל-true כאשר מסתיים המשחק. כמו כן, המחלקה מכילה את הפונקציות הבאות:
- פונקציה בונה ללא פרמטרים, המאתחלת את המשחק.
- פונקציה הורסת.
- **step** פונקציה הקולטת מהמסך את הצעד של השחקן. (מקליד 2 קואורדינטות בין 1 ל-3). כל עוד הקלט לא חוקי, הפונקציה מבקשת מהמשתמש קלט חוזר. אם הקלט תקין וחוקי, הפונקציה מעדכנת את board.
- **game_state** פונקציה המחזירה משתנה מטיפוס state בהתאם למצב הלוח שח המשחק.
- **print** מדפיסה את לוח המשחק.
- **play** פונקציה המנהלת את המשחק, קוראת לסרוגין לפונקציות הפרטיות step, print ו-game_state, ומדפיסה הודעה מתאימה בסיום המשחק.

כתוב את הפונקציה הראשית בתוכנית. הפונקציה הראשית יוצרת אובייקט אחד מהמחלקה TicTacToe, וקוראת ל-play.

שאלה 2: (30 נקודות)

הגדר מחלקה **MyString**, אשר תייצג מחרוזת. המחלקה תכיל את המשתנים הבאים:

- `str` - מצביע המכיל את כתובת ההתחלה של מערך של תווים.
 - `length` - מספר `int` המכיל את אורך המחרוזת. (לא כולל התו `'\0'`)
- כמו כן, יוגדרו הפונקציות הבאות:
- פונקציה בונה ללא פרמטרים. הפונקציה מאתחלת את המצביע `str` ל-`NULL`, ואת השדה `length` ל-0.
 - פונקציה בונה (בנאי) עם פרמטר מחרוזת. הפונקציה מוצאת את אורך המחרוזת, מקצה לה מקום זיכרון באופן דינמי.
 - בנאי מעתיק.
 - פונקציה הורסת.
 - פונקציה המדפיסה את המחרוזת.
 - פונקציה המשנה את המחרוזת. (מקבלת כפרמטר מחרוזת אחרת).
 - פונקציה המחזירה את אורך המחרוזת.
 - פונקציה המקבלת כפרמטר תו, ומחזירה את כמות ההופעות של התו במחרוזת. הפונקציה לא מבחינה בין אותיות לטיניות גדולות וקטנות. כלומר, אם הפרמטר שלה הוא `'a'`, אז הפונקציה מחזירה את סכום ההופעות של התווים `'a'` ו-`'A'`.
 - פונקציה המחזירה את מספר המילים במחרוזת. תווים מפרידים: רווח, פסיק, נקודה. שים לב כי בין 2 מילים יכול להיות יותר מתו מפריד אחד.
 - פונקציה המקבלת כפרמטר מספר `n`, ומחזירה מצביע למילה מספר `n` במחרוזת. תווים מפרידים: רווח, פסיק, נקודה. יש להקצות באופן דינמי את המערך של התווים שהפונקציה מחזירה. אם לא קיימת מילה כזו (למשל, כאשר `n=0`), יוחזר `NULL`.
 - פונקציה המחזירה `by reference` את מספר האותיות הלטיניות הגדולות, מספר האותיות הלטיניות הקטנות ומספר הספרות במחרוזת.
 - פונקציה המקבלת כפרמטר אובייקט מטיפוס `MyString`, ומשרשרת את המחרוזת שלו לסוף המחרוזת של האובייקט. הפונקציה לא משנה את הפרמטר שלה. לדוגמא, אם המחרוזת של האובייקט היא `"abcd"`, והפרמטר הוא אובייקט עם מחרוזת `"123"`. אז בסיום הפונקציה המחרוזת `str` תהיה `"abcd123"`.
 - פונקציה ההופכת את כל האותיות הלטיניות הגדולות במחרוזת לאותיות לטיניות קטנות.
 - פונקציה ההופכת את כל האותיות הלטיניות הקטנות במחרוזת לאותיות לטיניות גדולות.

כתוב פונקציה ראשית (`main`) אשר תגדיר שני אובייקטים, תציג אותם, ותפעיל את הפונקציות של המחלקה.

בתרגיל זה אין להשתמש בפונקציות ספריה של מחרוזות או במחלקה מוכנה `string`.

שאלה 3: (30 נקודות)

כתוב מחלקה **MyMatrix** המכילה מטריצה בגודל 2×2 של מספרים float.

המחלקה תכיל את ארבעה משתני חברי המחלקה:

float a11,a12,a21,a22;

ואת הפונקציות הבאות:

- **constructor** ללא פרמטרים, היוצר מטריצה של אפסים.
- **constructor** עם 4 פרמטרים מסוג float.
- **copy constructor**
- **destructor**
- **void set(const MyMatrix &m)** משנה את אברי המטריצה כך שיהיו זהים לאברי המטריצה m שהתקבלה כפרמטר.
- **bool set(int i, int j, float num)** משנה את איבר (i,j) במטריצה. מחזירה ערך בוליאני כאינדיקציה להצלחה או כישלון. הפעולה מצליחה רק כשהאינדקסים תקינים, כלומר $0 < i < 3$ וגם $0 < j < 3$.
- **bool get(int i, int j, float &num) const** מחזירה true בתנאי ש $0 < i < 3$ וגם $0 < j < 3$. אם הפונקציה מחזירה true אז היא משנה את הפרמטר num להיות שווה לאיבר (i,j) במטריצה. אחרת, num לא משתנה.
- **bool is_equal(const MyMatrix &m) const** מחזירה true אם ורק אם המטריצה שווה לפרמטר.
- **void print() const** מדפיסה את המטריצה.
- **float det() const** מחזירה את הדטרמיננטה של המטריצה.
- **bool invertible() const** מחזירה true אם ורק אם המטריצה הפיכה.
- **bool is_inverse(const MyMatrix &m)** מחזירה true אם ורק אם האובייקט שהתקבל כפרמטר הוא המטריצה ההפוכה.

כתוב main לבדיקה של כל הפונקציות שכתבת.

שאלה 4: (10 נקודות)

1. מה ההבדל בין משתנה פרטי (private) לבין משתנה ציבורי (public)?
2. מדוע חשוב להשתמש במשתנים פרטיים, ולא להגדיר את כל המשתנים והפונקציות של המחלקה כ-public?
3. מה קורה אם מגדירים פונקציה רקורסיבית כ-inline?

עבודה פוריה !!!